

UN-RUHE

אסתר בק

אוצרת: שרי פארן
יעץ אמנותי: חגי שגב
צילומים: דויד גארב, אילן עמיחי, לאוניד פדרול
צילומי וידאו: דניאל סן
עיצוב גרפי: דפנה סרוסי, סטודיו 40

פ ר י ס ק ו פ
P E R I S C O P E
גלריה לעיצוב עכשווי
CONTEMPORARY DESIGN GALLERY

התהליך הוא המסר

אסתר בק מנהלת דיאלוג עם האובייקט העתיק בהסטורית הכלים - המיכל. כשהיא מתחילה ליצור עם החומר הגולמי היא יוצאת להרפתקה לא נודעת כמעט בלי מפה ובלי מצפן, אבל בתיק שלה מצויים הכלים (פטישים, קרשים, שפכטלים) המאפשרים לה להוציא החוצה את האקספרטיביות הכמעט אלימה שלה. דרך שריטות, אגרופים ודפיקות הנוצקים בחומר המתהווה לכדי אובייקטים מופשטים, הכולאים בתוכם התפרצות משתוללת המרוסנת בידיה המאומנות של אסתר, המנצחת על כוחות של שליטה ואי שליטה. הנושא שלה הוא התהליך שהוא לב ליבו של הכלי, תהליך העובר בנשימה אחת מכלי לכלי בהמשכיות הלוכדת את התנועה בזמן.

מחקרה האומנותיים של אסתר בק מתמקדים במצבי הביניים הנעים כמטוטלת בין הגולמי להתפתחותי, בין הקבוע ללא קבוע, בין הרך לנוקשה, בין הסטטי לדינמי ובין השקט לאי-שקט.

הבחירה בשריפת עצים בתנור אנגמה בטמפרטורה עד 1320 מעלות (שנבנה על ידי זוג הקרמיקאים ז'יל ומיכל ז'ורה ממושב תאשור שבנגב) מראה על הקשר לקדרות יפנית, ונעשה בתיאום אנלוגי עם אופי השריפה הייחודי לתנור זה בקונטרול מינימאלי המעלה על גבי האובייקטים פטינה מרתקת ומועשרת כמגוון צבעים שלא ניתן להשיג בדרך אחרת.

האפר של העצים המשמשים לבערה בתנור, מתלבש על הכלי ויוצר משחקים דרמטיים בין הכהה לבהיר. האש מלחכת את החריצים וביניהם יוצרת בדומה לחומצה הליטוגרפית קווים ורצועות המתפתלים, נכנסים ויוצאים בדרך שונה מכל צד אחר של הכלי, מה שמאפשר ראייה דינמית של זוויותיו השונות.

האובייקטים הנקלטים בעיני המתבונן מעלים אסוציאציה של סלעים או אבנים קדומים שכוחות הטבע חרצו והשאירו על פניהם את אותות הזמן. אסוציאציה אחרת היא סלעים ארכאיים שלבה לווהטת נוצקה עליהם כשהיא משאירה אחריה סמנים לוהטים שקפאו בזמן.

קבוצת האובייקטים משדרת מצב של אי-שקט אך כל אובייקט בנפרד מיועד להתבוננות שקטה בדומה ל-Philosophers Stones מהמזרח הרחוק הנשלפים מהטבע ומושמים על גבי בסיסים יפהיים כשמטרתם להשרות אווירת מדיטציה בנוסח זן בודהיזם.

הניצול האומנותי של הבלתי צפוי והבלתי מתוכנן מאפשר התהוות אובייקטים דינאמיים בצורות אורגניות רב שכבתיות בעלות פלטה צבעונית מפתיעה וייחודית.

שרי פארן, אוצרת

פברואר 2009

אסתר בק - תנועה אצורה בחומר

אמנות נועדה לאפשר בחינה של מציאות מוכרת בעיניים או בכרספקטיבות חדשות. אמנות מסורתית, המבוססת על דפוסים ופרידיגמות שגורות היא בסיס מעולה לשינוי ובחינה מחדש של המציאות כפי שהיא נראית בעיננו. האתגר העומד בפני האמן הפלסטי הוא ליצור אסתטיקה חדשה, שתהווה מקור השראה נוסף, חדשני ומעורר יצירת המשך.

אין זה דבר פשוט לחדש בתקופה בה נדמה כי הכל כבר נאמר והכל כבר נעשה. הדברים נכונים במיוחד בתחום כמו היצירה הקרמית, שמזה אלפי שנים יוצרים בה כלים ופסלים, ובאחרונה גם אובייקטים. יחד עם זאת, מוכיחה אמנות הקרמיקה עד כמה היא מגוונת ומעוררת חדשנות בצורות ובכסויים אמנותיים, לעיתים לצד טכנולוגיות חדשות.

תנועה ומחווה

אסתר בק ממשיכה מסורת של יצירה חדשנית בזירה של המוכר. היא מתמודדת עם אתגר הצורך האנושי בשינוי ובהתחדשות לשם רעננות. עבודתיה הסוחפות מן השנים האחרונות עוסקות במחווה (gesture) הגופני הקשור בעבודת הקדרות. מעשה הקדרות שלה יוצא מן הקדרות המסורתית, ובו בעת, פולש אל עבר היבטים של פיסול. אין במעשה האמנות של אסתר בק מעשה חתרני, או מערער יסודות, אולם המעשה האמנותי הוא מעשה של מתיחת הגבולות המוכרים, תוך חיפוש אחר אופציות אחרות, כאלה שעדין לא נוסו על ידי עמיתים.

היחס של בק אל העמיתים למקצוע מעורר השראה, כפי שעבודתם של העמיתים מהווה עבורה מקור השראה, בחינה ובדיקה. היא אוהבת לא רק את מעשה היצירה האישי שלה, אלא גם חוקרת ובוחנת, ואף מפנימה את יצירתם ומחקרם של העמיתים. מתוך התכוננות מקרוב, היא מפנימה את התחושות שיצירתם משפיעה על נפשה וגופה, מעבדת תחושות אלה ומפעילה את גופה-היא על החומר כדי להפיק ממנו את התחושות מעבר תנועה גרידא.

הכלים החדשים של אסתר בק משילים מעל פניהם נרטיבים מיותרים. הם עומדים בפני עצמם על פני המשטח כמו גם על פני הקרקע, מחוברים אליה, וזורמים על פניה. מקבלים צורה אחת ומשתנים בצורתם בהתאם למיקום, לסיטואציה ולדמיון של היוצרת ושל הצופה כאחד. אפשר לדמיין בהם מעין נשלים של נחשים, שקולפו מעל עור החיה ונותרו פזורים על פני השטח. הם יכולים, לא פחות מכך, להידמות לזרימה של לבה המורצת ממעמקי האדמה, ומתקשה על פני הקרקע, מותירה אחריה עדות לעוצמת הטבע, אלפי שנים לאחר ההתפרצות.

התנועה הזורמת היוצאת מהחומר הקשיח, מעוררת השתאות. הפריצה מעבר לגבולות האבניים מעלה על-פני הבמה שפע של מבעים של רבדים ושל הצללות. מכות הפטיש יוצרות את הצורות ואת מתיחת גוש החומר, כמו גם השימוש באמצעים תומכים, דוגמת ספוגים ומכשירי גירוד שונים, כפי שהם מתועדים בסרט הידאו הדוקומנטרי הקצר שהוצג לאחרונה בביאנלה לקרמיקה במוזיאון ארץ ישראל.

השחרור בבחירה והשחרור באופן השימוש באמצעים שונים להשיג את עיצוב האובייקט הם מרתקים וגורמים לצופה להבין כי מה שהוא מכיר על אודות מעשה הקדרות, הוא אך אופציה מצומצמת, וכי מי מבין האמנים שמעז ומתנסה, מגיע לכדי מיצוי רחב בהרבה יותר של האפשרויות האין סופיות הגלומות בחומר.

יד (צורות) הנפש

בפני יוצר הקרמיקה עומדים אתגרים רבים, המובלים בראש ובראשונה בשל מגבלות החומר. אתגר עיצוב החומר הלח, אתגר ההתמודדות עם הדמיון האנושי ואתגר השריפה בתנור, הם רק חלק מסדרה שלמה של אתגרים. האתגר שעליו ממעטים לדון בתחום הקרמיקה הוא האתגר הנפשי. החומר מעמיד בפני היוצר צורך לעצב באמצעים הפשוטים ביותר אובייקטים פיזיים, והיות והקשר הרגשי, כמו גם הקשר הפיזי, אמורים לקבל עיצוב בצורה, שאותה הצופה או המשתמש, נולד כאן אתגר משמעותי ביותר - אתגר הביטוי והעברה של מסרים וסמלים באמצעות הצורה, התחושה, המרקם, ולא פחות מכך סגעי היד והגוף.

האובייקט הקרמי נוצר מתוך זיקה בלתי ניתנת להפרדה מידיו של היוצר. הוא או היא לשים את החומר בידיהם, ואינם מוכנים להתנתק מהקרבה הפיזית אל החומר, כדי להעביר את רגשותיהם אל האובייקט המעוצב. דברים אלה אינם נאמרים ביחס לכלל יוצרי הקרמיקה, אולם אין ספק כי הם אכן רלוונטיים בהקשר לעבודתה של אסתר בק.

התהליכים הפנימיים שאסתר בק מנסה להעביר הם כעין כוח קמאי (primary force), השפעה (אימפקט) יצרי ופראי, העומד על הגבול שבין דחף השליטה וההכוונה ומולו תחושות של חוסר שליטה ופראות של עשייה. ראשיתו של התהליך, עבור בק, היה בחקירה של השוני בין פנים וחופץ הכלי או האובייקט. הכלי הוא כמו נתון בסיסי בעולם הקרמיקה - זהו החומר הגולמי, כמעט כמו גוש החומר עצמו. מידת ההשפעה של היוצר על הכלי היא מינימלית יחסית, ונובעת ממסורות בנות אלפי שנים.

הדחף הראשוני של בק היה לפרוץ את גבולות הכלי כמו גם את גבולות החומר. והפריצה, בשונה מן המצופה, היא פריצה בה השפעת היוצר היא מינימלית. היוצרות של תנועה וחיים פנים-כליים, היוצרים צורות אבסטרקטיות

לחלוטין. הצורה המופשטת היא כמו הקפאה של רגש, צורה שהיא לא צורה ממשית, אלא מבע רגשי בלתי ידוע.

"אני יוצרת אובייקטים אמנותיים שהם בין צורת הכלי ובין צורת הרוח. זוהי סערה מובנית, מתוכננת, לכאורה, אך בעלת יסודות כאוטיים", מסבירה אסתר בק. הכאוס שהיא יוצרת הוא כאוס בשליטה, המשך של תהליך ההפשטה הנובע מצורת העבודה על האבניים: פתיחה מן המרכז וחפירה לתוך מעמקי גוש החומר. החפירה, הדחיפה והשינוי פותחים מרחבי פעולה ורגש חדשים. למרות ההיבט הכאוטי, זוהי יצירה בשליטה מבוקרת (Contained). האובייקט אינו פרוץ לחלוטין וגם אינו מפורק לחלוטין, מצב גבולי זה מסקרן במיוחד את בק. יש בכך משום נסיון לבחון את הגבולות מבלי לאבד אחיזה.

כאשר בק ניצבת אל נוכח גוש החומר, היא בוחנת אותו ומהררת על האופן שבו היתה רוצה לחוות איתו הדדיות (interact), כיצד היא תתמודד איתו ותעצב אותו. העבודה שלה אינה מבוססת על ליטוף, אלא משאירה חותם עמוק בחומר, עד כדי זעזוע שלו, זוהי עשייה אגרסיבית ואינטנסיבית: פעמים אחרות רואים בגוש זרימות הרמוניות ארוכות, כמו של מי נחל או גל שוצף. הצורות נוצרות הפעם תוך התנתקות ממגע הישיר והתמידי עם הידיים. עבור בק היה בשיטת עבודה זו שינוי רב-משמעות. כל האובייקטים נוצרו באמצעות פטישים, סכינים ושפכטלים. הפעם הפכו כלי העבודה להרחבה של ידי האמנית, המשך של הגוף הפועל במרחב.

האובייקטים של בק אינם שימושיים, הם הפשטה של צורת המכל - צורה המדמה במידת-מה את הטבע, ואינה מחקה את המסורת הקרמית. למרות גישה זו שעולה ברבים מן האובייקטים, מעולם לא ראתה בק את עצמה כפסלת, לעומת קדירת. אך בכל זאת התוצר הוא פיסול, שכן אין לו מקור אחיזה בעולם הכלים השימושיים, אין דבר-מה שניתן להיאחז בו ולהגדיר

אותו ככלי ורק כלי. בצורות שיוצרת בק, מתקיימת זרימה המספקת לצופה רמזים והקשרים, שמובילים לקראת הפנמה והבנה של התוכן הצורני ואת התחושה הרגשית שהם מעוררים.

שאלת מידת ההפשטה מושכת ומאתגרת את בק - עד לאיזה נקודה ניתן להוביל את ההפשטה, מבלי לאבד קשר למכל, ובאיזו מידה נשמר הקשר בין הצורה ובין החומר. החיפוש אחר פריצת הגבולות אל מעבר לקירות הסטודיו, הובילו את בק לפנות לשריפת עץ כתנור אנגמה המיוחד של ז'יל ומיכל ז'ורה כמושב תאשור שבנגב. השריפה בתנור עץ ייחודית ודורשת מהקדר השתתפות במשחק שליטה ואובדן שליטה או ויתור, על יכולת ההשפעה על התוצר הסופי, בשעה שהאובייקט נכנס למאכלת האש. זהו משחק בין הנודע לבלתי נודע - התוצאה שעשויה לפתוח מסילות חדשות אל גוונים, צורות וטקסטורות מפתיעות.

חגי שגב

פברואר 2009

*חגי שגב הוא אוצר ומומקד אמנות.
לאחרונה אצר את הביאנלה החמישית לקרמיקה, **חומר, רגש**,
שנפתחה במוזיאון ארץ-ישראל בדצמבר, 2008.

אי-שקט, 2008. אבנית, שריפת עץ, 1320°, 64·29·25 ס"מ
Un-Ruhe, 2008. stoneware, woodfiring, 1320°, 64·29·25 cm

אי-שקט, 2008. אבנית, שריפת עץ, 1320°, 58·35·20 ס"מ
Un-Ruhe, 2008. stoneware, woodfiring, 1320°, 58·35·20 cm

אי-שקט, 2008. אבנית, שריפת עץ, 1320°, 51·40·27 ס"מ
Un-Ruhe, 2008. stoneware, woodfiring, 1320°, 51·40·27 cm

אי-שקט, 2008. אבנית, שריכת עץ, 1320°, 38·34·27 ס"מ
Un-Ruhe, 2008. stoneware, woodfiring, 1320°, 38·34·27 cm

אי-שקט, 2008. אבנית, שריפת עץ, 1320°, 44·40·25 ס"מ
Un-Ruhe, 2008. stoneware, woodfiring, 1320°, 44·40·25 cm

אי-שקט, 2008. אבנית, שריפת עץ, 1320°, 27·32·52 ס"מ
Un-Ruhe, 2008. stoneware, woodfiring, 1320°, 52·32·27 cm

אי-שקט, 2008. אבנית, שריפת עץ, 1320°, משמאל: 25·23·30 ס"מ, מימין: 21·25·28 ס"מ
Un-Ruhe, 2008. stoneware, woodfiring, 1320°, Left: 30·23·25 cm, Right: 28·25·21 cm

אי-שקט, 2008. אבנית, שריפת עץ, 1320°, 47·40·24 ס"מ
Un-Ruhe, 2008. stoneware, woodfiring, 1320°, 47·40·24 cm

סחף 3, 2007. אבנית, ללא זיגוג, שריפת אוקסידציה, 1240°, 64·40·28 ס"מ
Erosion 3, 2007. stoneware, unglazed, oxydation firing, 1240°, 64·40·28 cm

סחף 3, 2007. אבנית, ללא זיגוג, שריפת אוקסידציה, 1240°, 17·45·58 ס"מ
Erosion 3, 2007. stoneware, unglazed, oxydation firing, 1240°, 58·45·17 cm

ICHEON

MUSEUM

SOUTH KOREA

סחר 2, 2007. אבנית, ללא זיגוג, שריפת אוקסידציה, 1240°, 15·31·55 ס"מ
Erosion 2, 2007. stoneware, unglazed, oxydation firing, 1240°, 55·31·15 cm

סחר 2, 2007. אבנית, ללא זיגוג, שריפת אוקסידציה, 1240°, 17·28·47 ס"מ
Erosion 2, 2007. stoneware, unglazed, oxydation firing, 1240°, 47·28·17 cm

סחה, 2006. אבנית, סלדון, שריפת אוקסידציה, 21·31·53 ס"מ
Erosion, 2006. stoneware, celadon, oxydation firing, 53·31·21 cm

סחף, 2006. אבנית, סלדון, שריפת אוקסידציה, 1240°, 24·36·56 ס"מ
Erosion, 2006. stoneware, celadon, oxydation firing, 1240°, 56·36·24 cm

כלי-לא כלי, 2004. אבנית, זיגוג, שריפת אוקסידציה, 1240°, 17·31·38 ס"מ
Vessel-Non-Vessel, 2004. stoneware, glaze, oxydation firing, 1240°, 38·31·17 cm

כלי-לא כלי, 2004. אבנית, זיגוג, שריפת אוקסידציה, 1240°, 41·35·25 ס"מ
Vessel-Non-Vessel, 2004. stoneware, glaze, oxydation firing, 1240°, 41·35·25 cm

ללא כותרת, 2005. פורצלן, זיגוג, שריפת אוקסידציה, 1240°, 40·38·23 ס"מ
Untitled, 2005. porcelain, glaze, oxydation firing, 1240°, 40·38·23 cm

ESTER BECK

Born 1951, Germany

M.A. in Clinical Psychology

Ceramic artist since 1986

Work on the wheel as well as a free-style technique, producing mainly non-functional abstract forms

Member of the Ceramics Artists Association of Israel

Solo Shows:

2009, **Un-Ruhe**, Periscope Gallery, Tel-Aviv 2006, **Erosion**, Aharon Kahana Ceramics Museum, Ramat-Gan, Israel 2004, **Vessel-Non-Vessel**, Gallery Shlush Shloshim, Tel-Aviv 2000, **Carriers**, Gallery Shlush Shloshim, Tel-Aviv 1998, **The way of the Clay**, Gallery Shlush Shloshim, Tel-Aviv 1994, **Gallery Shlush Shloshim**, Tel-Aviv, Israel

Selected Group Shows:

2009, **Show of International Ceramic Art**, "Cebiko", Icheon, Korea "Local Reality", Israel Craft Exhibition, Beit-Binyamini, Tel-Aviv 2008, **"In the Steps of the Philistines"**, Museum Ashdod, Ashdod, Israel "The Fifth Israel Ceramics Biennale", Museum Eretz-Israel, Tel-Aviv, Israel **Show of International Ceramics**, Fuping, China 2007, **"Motion"**, Gallery Shlush Shloshim, Tel-Aviv, Israel "On the Shelf", Municipal Gallery, Metulla, Israel 2006, **"Cup"**, Ceramics Gallery Tirtza Yallon-Kolton, Shoeva, Israel "Sachaff-Erosion", Museum Beit Aharon Kahana, Ramat-Gan, Israel "The Fourth Israel Ceramics Biennale", Museum Eretz-Israel, Tel-Aviv, Israel "In-Box", Gallery Shlush Shloshim", Tel-Aviv, Israel 2005, **"Homage to Palestinian Pottery"**, Museum Ein-Harod, Ein-Harod, Israel "Red", Khankin Gallery, Holon, Israel "Stilitus", Gallery Shlush Shloshim, Tel-Aviv, Israel 2004, **"Makom"**, Gallery Shlush Shloshim, Tel-Aviv, Israel "The Third Israel Ceramics Biennale", Eretz-Israel Museum, Tel-Aviv, Israel 2003, **"Line, Form, Color"**, Gallery Beit-Weill, Kfar-Shmaryahu "13/20/20", Ceramics Design Gallery Tirtza Yallon-Kolton, Shoeva, Israel "Al-Fakhura", Art Gallery Um-El-Fakhem, Israel "T-Pots", Tel-Hai Gallery, Tel-Hai, Israel 2002, **"22 Hands"**, Gallery Shlush Shloshim, Tel-Aviv, Israel "The Second Israel Ceramics Biennale", Eretz-Israel Museum, Tel-Aviv, Israel 2000, **"The first Israel Ceramics Biennale"**, Eretz Israel Museum, Tel-Aviv, Israel 1998, **"Israeli and International Ceramics of the 20th Century"**, Sotheby's, Tel-Aviv 1998, **"The way of Clay"**, 50 years of Israeli Ceramics, Beit-Kahana 1993, **Gallery Shlush Shloshim**, Tel-Aviv, Israel 1990, **"Vessels"**, Beit-Kahana Ceramics Museum, Ramat-Gan, Israel

2007, **Residency** in Tokoname, Japan

Article:

2008, **"Pushing from within"**, Sara Hakkert, Ceramic Art and Perception, No.71

אסתר בכ

נולדה 1951, גרמניה

תואר שני בפסיכולוגיה קלינית

קרמיקאית משנת 1986

עבודת אבניים וטכניקה free-style. יוצרת בעיקר אובייקטים אבסטרקטיים לא פונקציונליים

חברה באגודת אמני קרמיקה בישראל

תערוכות יחיד:

2009, **"אי-שקט"**, גלריה פריסקופ, תל-אביב 2006, **"סחף"**, מוזיאון בית אהרון כהנא, רמת-גן 2004, **"כלי-לא כלי"**, גלריה שלוש שלוש, תל-אביב 2000, **"מיכלים"**, גלריה שלוש שלוש, תל-אביב 1998, **"דרך החומר"**, גלריה שלוש שלוש, תל-אביב 1994, גלריה שלוש שלוש, תל-אביב

תערוכות קבוצתיות:

2009, **תערוכת קרמיקה בינלאומית**, "Cebiko", איטשון, קוריאה "מציאות מקומית" תערוכת אמנות ישראלית, בית בנימיני, תל-אביב 2008, **"בעקבות הפלישתים"**, מוזיאון אשדוד, אשדוד "הביאנלה החמישית לקרמיקה ישראלית", מוזיאון ארץ-ישראל, תל-אביב **תערוכת קרמיקה בינלאומית**, סופינג, סין 2007, **"מקצבים"**, גלריה שלוש שלוש, תל-אביב "על המדף", הגלריה העירונית, מטולה 2006, **"ספל"**, גלריה לקרמיקה תרזה ילון-קולטון, שואבה "סחף", בית אהרון כהנא, רמת-גן "הביאנלה הרביעית לקרמיקה ישראלית", מוזיאון ארץ-ישראל, תל-אביב "In-Box" גלריה שלוש שלוש, תל-אביב 2005, **"מחווה לקדרות פלסטינית"**, מוזיאון עין-חרוד, עין-חרוד "אדום", גלריה תנקו, חולון "סטיליטוס", גלריה שלוש שלוש, תל-אביב 2004, **"מקום"**, גלריה שלוש שלוש, תל-אביב "הביאנלה השלישית לקרמיקה ישראלית", מוזיאון ארץ-ישראל, תל-אביב 2003, **"קו, צורה, צבע"**, גלריה בית ויל, כפר שמריהו "20/20/13", גלריה לקרמיקה תרזה ילון-קולטון, שואבה "אל-פקורה", גלריה לאמנות, אום-אל-פחם "קומקומים", גלריה תל-חי, תל-חי 2002, **"22 ידיים"**, גלריה שלוש שלוש, תל-אביב "הביאנלה השנייה לקרמיקה ישראלית", מוזיאון ארץ-ישראל, תל-אביב 2000, "הביאנלה הראשונה לקרמיקה ישראלית", מוזיאון ארץ-ישראל, תל-אביב 1998, **"אמנות קרמיקה ישראלית ובינלאומית במאה ה-20"**, סותביס, תל-אביב "דרך החומר", 50 שנות קרמיקה ישראלית, מוזיאון בית אהרון כהנא, רמת-גן 1993, גלריה שלוש שלוש, תל-אביב 1990, **"כלי קיבול"**, מוזיאון בית אהרון כהנא, רמת-גן

2007, **מלגת עבודה** בתוקונאמא, יפן

דאמר:

2008, **"לדחוף מן הפנים"**, שרה הקרט, Ceramic Art and Perception, גיליון מס. 71

www.shlushshloshim.com E-mail: esterbeck@yahoo.com

ללא כותרת, 2003. אבנית, זיגוג, שריפת אוקסידציה, 1240°, 23·22·12 ס"מ
Untitled, 2003. stoneware, glaze, oxydation firing, 1240°, 23·22·12 cm

Beck's objects are not practical, they are an abstraction of the container form. Her objects evoke nature, not the man-made, and thus depart from ceramic tradition. Yet despite this approach that is so apparent in her work, Beck has never regarded herself to be a sculptress as opposed to a ceramist. The result, however, is sculpture, as it does not have any place among practical utensils, and it cannot be defined or held as a vessel and only that. Instead, the flowing movement of the vessels points to clues and suggests contexts that help us grasp their inner essence and to feel the emotions they encapsulate.

The degree of abstraction attracts and challenges Beck - how far can abstraction be taken, without losing the container context, and to what degree do form and matter remain connected? Her quest to break through boundaries led Beck to leave her studio walls for Gilles and Michal Jaure's wood-burning Anagama kiln at the Te'ashur village in the Negev. Firing in a wood-burning kiln is unique and requires the potter to participate in a delicate balance of having and losing or forgoing control, of being able or not able to affect the final result, when the object is placed into the fire. This is a gamble between the known and unknown, which can result in disappointment, but can just as well open up rich vistas of surprising forms and textures, as it has done in the work that is on display in Beck's show.

Hagai Segev
February 2009

*Hagai Segev is a curator and art historian based in Tel-Aviv.
Recently curated the Fifth Biennale for Israeli Ceramic held at the
Eretz-Israel Museum Tel-Aviv, 2008.

The Hand of the Artist

The ceramic artist faces many challenges, first and foremost the limitation of the physical properties of clay. Molding the wet clay, finding a technical way to express human imagination through it, and firing the made object in the kiln, are only some of the challenges. The challenge least discussed is the challenge of emotional intimacy. The clay artist creates physical objects using the simplest and humblest of means. She kneads the clay with her hands obsessively, as if unwilling to let go of her closeness to mud, as if magically she could transfer her feelings to the object being formed under her fingers. Through the object's form, sensation, texture and touch, to hand and body, the artist shares a physical and emotional communion with the user or viewer. Thus, the ceramic object created bears a profound affinity with its creator, it bears her presence, her passion and vulnerability. Perhaps this isn't true of all ceramic artists; however, this is no doubt true for Beck.

Beck's work captures elemental, almost primeval turmoil: the tension between wild, primary force, fiercely out of control and whirling into chaos, and an impulse for control and direction.

The form of containment is a basic value in the world of ceramics - it is as much the raw material as the clay itself. The ceramic maker has relatively little leeway, since he follows a timeless set of given technical rules to achieve a predictable container shape. This is the point from which Beck, over the course of her career, has conducted a creative inquiry into the limits of the malleability of clay, in the process progressively abstracting and deconstructing the vessel. Beck's initial urge was to

break through the boundaries of the vessel as well as of clay, and this breakthrough, unexpectedly and paradoxically, is such that the creator has minimal control over the shape of the finished object. A life-force quickens the object, which articulates itself in completely abstract shapes and movements. This abstract form is like a frozen, unknown emotional expression.

"I create artistic objects that are both form and spirit. A seemingly structured and planned tempest that has chaotic foundations", explains Ester Beck. The chaos she creates is controlled chaos, a continuous abstracting process that begins in the same way as work on the potter's wheel: opening up clay from the center and delving deep into its depths. This delving, scratching, pushing and churning open up new spaces for even more action and expression. Thus, while seemingly chaotic, this is controlled, contained creation. The object holds, it does not break apart, and this place at the border between integration and destruction is especially interesting to Beck. She is playing at the edge

When Beck confronts a block of clay, she examines it and thinks about how she would like to interact with it, how she will handle and shape it. She does not caress the clay but attacks it, shocking it. She forms the vessel first, by intensively and aggressively incising the outer surface of a block, creating cracks and fissures which will open up as the object evolves. Next, she opens up the block by beating it with hammers and fists, and then stretches and carves from within. And yet at the end there is resolution, the object displays a profound, flowing harmony like a stream or wave.

ESTER BECK – MOVEMENT IN MATTER

It is the nature of art to show us familiar reality in a new way. Traditional art, with its conventional patterns and paradigms, is a particularly good place to begin reappraising and changing what we perceive as reality. The artist is challenged to create a new, innovative esthetic that stimulates further elaboration and thus becomes itself part of the tradition.

It is not easy to innovate in an era that seems to have seen, done and heard all. This is particularly true in the field of ceramics, where vessels and statuary have been created throughout the ages, and even the ceramic "object" has become a familiar genre since the 1950's. And yet, ceramic art – sometimes in conjunction with new technologies – does not cease to surprise, delight and stimulate us with its new forms and expressions.

Movement and Gesture

This is the path that Ester Beck has chosen – innovative creation within a familiar framework. In this way, her art addresses the human needs for both conservation and renewal. Her sweeping works of recent years are inspired by the physical gestures associated with the work of the potter. But while its starting-point is traditional craft, Beck's work crosses into the realm of sculpture. Neither an act of subversion nor an attempt to undermine foundations, Beck's art pushes out against old, familiar boundaries in its search for new possibilities that have not been tried before.

ללא כותרת, 2008. פורצלן, שריפת עץ, 1320°

נשמאל: 15·15·24 ס"מ, מימין: 17·26·38 ס"מ

Untitled, 2008. porcelain, woodfiring, 1320°

Left: 24·15·15 cm, Right: 38·26·17 cm

Beck is herself a collector of ceramics, and it is inspiring to see how she turns to the work of her colleagues for esthetic enrichment. Beck lovingly investigates her colleagues' creations, examines them closely to try and discover the logic and emotion they contain. Through meticulous study she internalizes, body and soul, the creative impulses of those who have worked in the field before her, and these intuitions are the springboard from which she leaps for ever more daring forms.

Ester Beck's new objects are devoid of any superfluous narrative. They stand firm on the ground and at the same time overflow it. Their form changes according to their location, placement, and the active imagination of the beholder. They can resemble discarded snake skins, that have peeled off the animal and remain lying on the ground; or they resemble an ancient lava flow that burst deep from underground and hardened on the surface, a testimony to the explosive power of nature.

The flowing movement captured by hardened matter is astonishing. In these works Beck has abandoned the potter's wheel, and instead beats and stretches the clay and creates the object from inside, sometimes with the help of hammer blows and sponges and various tools, as recorded in the short documentary film recently shown during the Ceramic Biennale at the Museum Eretz Israel. The result is an abundance of expressive layers and shadows. Beck's freedom of choice and her liberty in the use of various means to achieve the object's form are fascinating and make the viewer of the film realize how far the inherent possibilities of matter go beyond what is achieved by conventional methods of working.

THE MESSAGE IS IN THE PROCESS

Ester Beck is engaged in a dialogue with the ceramic vessel. When she starts working on a bloc of clay, she sets out on an adventure into the unknown, without map or compass, but carrying her bag of tools (hammers, sticks, spatulas....) which enable her to materialize her almost violent expressiveness. By scratching, beating, and pounding the clay, she forms abstract objects that are furiously explosive but nonetheless controlled by an experienced professional hand. At play here is a balance between forces of control and lack of control. Her concern is with the process of making, which is at the heart of the resulting vessel. This process is like a wind that travels from object to object in one continuous sweep, as if a gesture could be frozen in space and time.

Ester Beck's artistic search focuses on the interim state, on the object in the process of becoming, as it swings uneasily like a pendulum between primal rawness and development, between fixed and fluid, between soft and rigid, between static and dynamic, between rest and unrest.

The artist has chosen to woodfire in an Anagama kiln to 1320 degrees Celsius (at the kiln of Gilles and Michal Jauré, Moshav Te'ashur, Negev), which makes evident her link with Japanese ceramics. What is unique about this kind of firing, is that although there is minimal control of the outcome, there is the potential for obtaining surfaces with fascinating patinas, rich in a range of hues and colors. The ashes of the burning wood in the kiln settle on and fuse with the clay and create dramatic effects between dark and light. The fire scours the nooks and lines and ridges of the works, like acid in lithography, creating twisting

lines and bands that enter and exit the vessel differently on every side.

These dynamic results cause the observer to view different events on every side of the object.

These objects evoke in the onlooker associations with primal rocks or stones, carved by nature's forces, and which bear the sign of time passing. Other associations are with lava flow hardened in time and carrying traces of ancient combustion.

As a group, these ceramic objects convey a sense of unrest, but individually each object is like the "Philosopher's Stone" of the Far East, where rocks discovered in nature are put onto an elaborate base and set up in a domestic space, for the purpose of invoking a climate of meditation within Zen Buddhist tradition.

Thanks to the artistic use of the unexpected and the uncharted, dynamic objects emerge in multilayered organic forms with a vast, unique and surprising palette of shades.

Sari Paran, Curator
February 2009

ESTER BECK

UN-RUHE

